

Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében! Ámen. Szfvár, 2026. szeptember 6. Gal 5:16-24

Áldjad, én lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! (Zsolt 103:2)

A kezdő énekünk az első próbafüzet, a zöld 10. éneke lesz: Dicsérd, Sion, Megváltódat. Ez adja az alaphangot, amikor az Urat dicsérjük. Hálaadás – igen, van miért hálát adnunk. Apró kis dolgainkért, és a feltámadás csodájáért. De ennél még többről van szó ebben az énekben – örvendünk Istennek, mert van, mert ismerhetjük, mert hatalmas és jóságos. Ez nemcsak abban az értelemben kezdő ének, hogy az első ének az istentiszteleten, hanem innen indulunk.

A főének az 521. számú lesz: Hadd menjek, Istenem. Temetéseken szoktuk énekelni, de ez a reménység éneke, hogy bár nehéz úton járunk, de haza felé tartunk, Isten örök országa felé – most ezzel lendülettel hangzik majd el ez az ének. És rezonál az ének alapjául szolgáló bibliai történetre, amelyet olvasmányként olvasunk.

Közben pedig a rendet fogjuk használni.

Kegyelem nékünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól! Ámen.

Kedves Testvéreim!

Az alaphang, a kezdet a hálaadás. Ahogy a meggyógyult samaritánus visszatért Jézushoz. A betegség kérdésében a zsidók és a samaritánusok hasonló szigorúságban éltek. A leprásokat kizárták a közösségből, akik úgy látták magunkon, hogy meggyógyultak, azoknak meg kellett mutatniuk magukat a papoknak, és az egy hétre elkülönítette, azt követően rituális fürdésen kellett keresztül mennie, s csak ezt követően térhetett vissza a közösségbe. Amikor tehát ez a samaritánus visszament Jézushoz, aki úton volt, bizonyosan nem várt egy hetet. Talán el sem ment a papokhoz. Hanem minden rendet félretéve, felrúgva ment Jézushoz, és leborult előtte. Mert felismerte, hogy Ő a Krisztus. Hogy több Ő mint a törvény. A törvény nem ad életet. A törvény nem gyógyít meg. A törvény csak megállapít. Jézus azonban életet ad. Jézus meggyógyít.

Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd, mennyi jót tett veled!

A törvény rendet ad. De ha a törvénytől elfordulunk, ha azt gondoljuk, hogy nem vagyunk a törvény uralma alatt – és most nem csak a vallási törvényekre gondolok, hanem az együttélés szabályaira, a jó rendre – ha ezt elhagyjuk, és mindenki a maga esze után megy, a saját kénykedve szerint él, és kimondja, ami a szívében van, abból nem fakad semmi jó, abból az a hosszú felsorolás következik, amit Pál ír levelében, és amelynek másik oldalát is érdemes volna felsorolni, mert a szenvedő félt pedig a félelem, magányosság, kihasználtság, megalázottság nyomorítja, szorítja be.

A törvény nem ad életet, de a törvénytelenység pusztítja az életet. Ezért írja Pál: **Szabadságra vagytok elhíva, de a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak.** Észrevetted, hogy meggyógyultál a leprából – hogy Jézus visszaadta önbecsülésedet, hogy visszaállított a közösségbe (emberekkel és Istennel), hogy a reménytelenség zárt ajtaját kitérte, és az örök életet ragyogtatta fel –, észrevetted, hogy Jézus az Úr, és megtelt hálával a szíved, felébredszen álmodból, és rádöbbenél, hogy nem álom volt, hanem ez valóban a menny kapuja, Isten háza – mert az Úr elhívott, megszólított, Lelkével ajándékozott meg. Szövetséget kötött veled. Nem csak életed egy pontján lépett melléd, nemcsak egy ügy mentén áll melletted – ez szerződés volna. Hanem Lelkével ajándékozott meg, szövetséget kötött veled. Mindig, mindenben együtt mozdulhatsz vele. Ezt jelenti, hogy Lélek szerint élünk.

Pál apostol nem azt mondja, hogy járjatok templomba, imádkozzatok, olvassátok a Bibliát – jóllehet, ezt sem hanyagolta el, ezért küldte a galatáknak ezt a levelet. Hanem azt mondja: a Lélek szerint éljétek. Ne feledjétek el, hogy ki hívott el, ki gyógyított meg. A törvény nem ad életet – csak rendet biztosít. A Lélek életet ad, és rendet biztosít. Nem a másikat rendezi el, hanem bennünk teremtet rendet. Pál ezt a szót használja: gyümölcse van a Léleknek. **Szeretet, öröm, békesség, türelem, szívettség, jóság, hűség, szelídség,**

Önmegtartóztatás. Ezzel a lelkülettel, a Lélek gyümölcsével fordulunk egymás felé. Amikor a gyerekednek már ötödször kell mondani, hogy jöjjön végre vacsorázni, amikor a szomszédod odarázza a lábtörlő porát az ajtód elé, amikor a férjed még mindig nem érti meg, mit akarsz neki mondani, amikor a főnököd elviselhetetlen terheket rak rád, s már három ember helyett dolgozol, amikor a mesterséges intelligencia kedvesebben válaszol, mint a feleséged, amikor a másik nem tud kilépni a saját gondolatköréből, hogy végre a te szavad is meghallja, vagy akár igaznak találja ... akkor nem a test, az ösztön, a törvény, a jog irányít, hanem a Lélek: **Szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.**

Azt énekeltük: sok keresztje van, de ez az én utam. A sok kereszt között ott van saját magam belső vívódása, a magammal folytatott küzdelem, hogy ne a törvény felé, a város felé folytassam utamat, hanem a Lélek vezetésével, a hit útján járjak, Jézus felé. Mert hozzád visz, Uram. És Nálad lenni mindennél jobb. Veled lenni maga az élet. Ámen.